

LXXIV.

B e t æ n k n i n g

over

Udkast til Lov, indeholdende Bevilling til Berigtigelsen af endeel fra Krigsførelsen 1864 hidrørende Krav.

(UgIVEN af Finantsudvalget den 5te Juni 1867).

Til at berigtige Krav, hidrørende fra Krigsførelsen 1864, begjæres en Sum, stor 72,000 Rd. Disse Krav ere fremkaldte ved vore egne Troppers Operationer i Kongeriget, medens Lov af 17de November 1865 omfatter Erstatning for Krigsskade, forarsaget af Fjenden. Idet Udvalget gaaer ud fra, at de enkelte Poster ville blive underkastede en fornøjet Prøvelse af Krigsministeriet, skal det fremspørges nogle faa Bemærkninger om de enkelte Poster.

Under Nr. I—IV (Anm. Sp. 2) er opført et Beløb, stort 45,353 Rd. 29 $\frac{1}{2}$, der gaaer Erstatning for beskadigede Fartøier, Af-savn af Vaade og Standsning af Næring, Skade tilføjet Broer og Færger, Skade paa Bøssøre, Inventarium, Beslaglæggelse af Handelsvarer, Næringstab m. v., forsaavidt Skaden er fremkaldt ved en Militairmyndigheds Foranstaltning. Udvalgets Fleertal antager, at der kun under ganske særegne Omstændigheder bør gives Erstatning for Næringstab, men skal dog ikke foreslaae Thinget at vedtage bestemte Forandringer med Hensyn til de enkelte opførte Poster, da det vil være vanskeligt paa Sagens nuværende Standpunkt fuldstændig at bedømme dem. Men ligesom Krigsbestyrelsen har antaget, at nogle af disse Forandringer kunne ned sættes noget, saaledes gaaer

Udvalget ud fra, at den forlangte Bevilling gives paa den Betingelse, at disse og lignende Krav underkastes en fornøjet Prøvelse og Sigtelse, og at de først endelig afgjøres, efterat en Undersøgelse paa Stedet er anstillet af kyndige og erfarne Mænd. Særligt skal Udvalget henlede Opmærksomheden paa Følgende: Ved Af-savn af Fartøier og Vaade bør formeentlig tages i Betragtning, hvorvidt det fremkaldte Tab maatte hidrøre fra, at Erhvervet har lidt ved Krigen, og ikke alene ved de særlige Foranstaltninger, der paa enkelte Steder bleve truffet; endvidere, om ikke flere af de mindre Fartøier kunde benyttes udenfor de Farvande, hvor de i Reglen anvendtes; og endelig om ikke det, at de ikke faldt i Fjendens Hænder, har befriet Vedkommende for et Tab, der maa komme i Betragtning ved Skadens Ansættelse. Til lige maa Udvalget henlede Opmærksomheden paa, at Erstatning er anført til Skipperne under Vaabenhvilen, hvilket neppe kan være rigtigt. Lignende Betragtninger maae gjøres gjældende, hvad Fisserne angaaer. For deres Vedkommende kan særligt fremhæves, at de neppe have været udelukkede fra andet Erhverv, samt at Erstatningen for Standsning af Fiskeri med Bundgarn i flere Tilfælde synes at være meget høi, idet Tabet oftere er anslaaet til 50 Rd. for et Bundgarn, ligesom 50 Rd. til 3 stand-